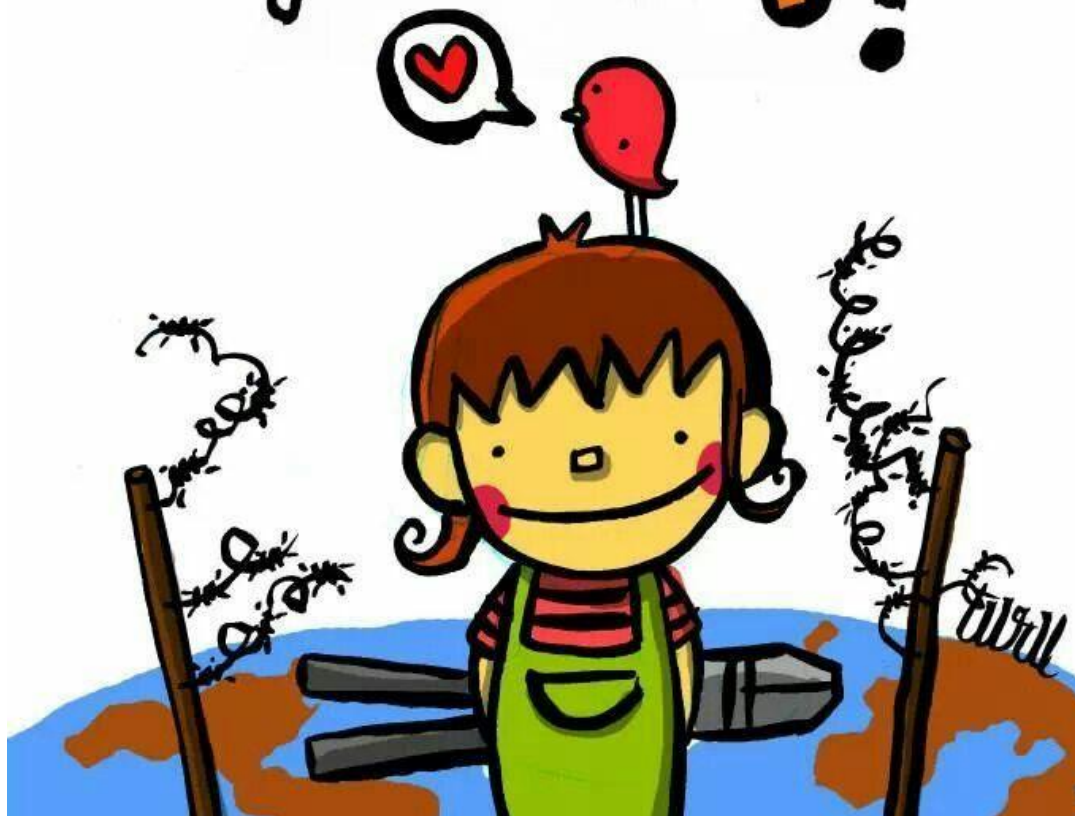

Construïm
un món
sense
fronteres!

Hola xiquets i xiquetes! Hui celebrem el dia del llibre en la distància. Per això, els i les mestres volem estar a prop contant-vos la llegenda de Sant Jordi.

Conta la llegenda de Sant Jordi que fa molt, molt de temps, hi havia un drac monstruós, amb les urpes llargues i l'alè de foc i pudent.

El drac sempre tenia una gana que no se l'acabava. Cada matí del món, feia una passejada pel poble a vore quin animal es podia menjar.

La gent del poble fugia, perquè totes les persones que respiraven el seu alè morien, i... si et trobaves amb ell, et menjava!

Els ciutadans es van reunir al castell del rei, i entre tots i totes, van decidir donar-li dos ovelles cada dia per calmar la seua fam.

Quan s'acabaren les ovelles, li donaren vaques, després bous i després tots els animals que tenien, fins que es quedaren sense.

La bona gent del poble també va fer una crida als cavallers valents que estaven de moda en aquell temps.

Però tots els cavallers que van arribar presumint de llança i cavall, a la cova del drac van entrar per no eixir ja mai!

El rei va convocar una reunió urgent, on van decidir que farien un sorteig per donar-li al drac una persona cada dia, perquè se la menjara.

De bon matí, paraven una olla a la plaça Major, amb tots els noms escrits en paperets.

Un dia, la sort va fer que l'escollida fora la filla del rei. La jove princesa era molt simpàtica, amable, bonica i elegant. Tenia el cor robat de tots els ciutadans i ciutadanes del poble, i per això, molta gent es va oferir per substituir-la.

Però el rei i la princesa, afligits i dolorits, van ser justos i severs a la vegada, i van considerar que ella era com qualsevol altra persona: si era el seu torn, l'havia d'assumir.

I així va ser com la donzella va eixir del castell per trobar-se amb el drac mentre tot el poble la mirava desconsolat i afligit.

De sobte, quan el drac ja obria la seva gran boca per menjar-se d'una queixalada la princesa... va aparèixer, cavalcant sobre un cavall blanc i amb la seva llança i el seu escut daurat, el cavaller Sant Jordi, per salvar la princesa de les urpes d'aquell enorme drac.

Ella se'l va mirar i li va advertir:

—Fugiu! Fugiu ràpidament d'aquí, noble cavaller, si no, apareixerà el drac i ens menjarà als dos.

El jove cavaller se la va mirar i li va contestar:

—No patiu, noble donzella. Si estic ací, és perquè he vingut expressament des de molt lluny per protegir-vos i per alliberar el vostre poble d'aquesta fera.

No va tindre temps ni de dir això, que de cop i volta va aparèixer la bèstia, davant l'horror de la princesa i el goig del cavaller. Va començar una intensa però breu lluita, fins que el cavaller va clavar una bona estocada amb la seva llança a la terrible fera i, així, la va matar.

De la sang que en va brollar, en va sorgir ràpidament un roser, amb les roses més roges que la princesa havia vist mai. El jove cavaller en va tallar una i li la va oferir a la princesa en senyal del seu amor.

El rei li va demanar que es casara amb la seva filla i li va dir que li donaria tot el seu or i la meitat del regne.

Però el cavaller va marxar sobre el seu cavall blanc sense dir res.

Des d'aquell dia la gent del poble va viure tranquil·la.

Per això, el dia de Sant Jordi, la tradició marca que es regalen llibres i roses a les persones que s'estimen.

Però... hui en dia ja sabem que les princeses també poden ser heroïnes.
FELIÇ DIA DEL LLIBRE!

